

Викијор Савић (Београд)

Филолошки факултет Универзитета у Београду
Институт за српски језик САНУ

СРПСКИ НАЗИВИ ЗА ДОКУМЕНТА У СРЕДЊЕМ ВЕКУ – ПРЕМА САМИМ ДОКУМЕНТИМА

Грађу за истраживање чини српски средњовековни пословно-правни корпус, повеље и писма (обично владарска и општинска – државна акта). Грађа је доступна преко више издања различита квалитета, али су за нас најмеродавнији сами рукописи и њихове фотографије. У обзир се, пре свега, узима стање у најстаријим споменицима (XII–XIV век). Прате се називи за документа и њихове делове који се спорадично доносе (од *књиге* „службено писмо“, преко *повеленија* „заповест, налог“, неформалне *повеље* „исправа“, до *хрисовуље* „златопечатна повеља“, *слова* обично „диспозиција“, али и цео акт, итд.). Утврђује се контекст њихова јављања, семантика, етимологија, функционалностилски аспект. По потреби искорачује се у недипломатичку грађу која омогућује правилније сагледавање проблематике (старословенски корпус за прве потврде, не само рукописни него и епиграфски споменици; синхрони црквени споменици који у својим деловима имају дипломатичку структуру, нпр. Карејски типик и Хиландарски типик св. Саве Српскога).